

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2106/2023
20.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Данијел Стаменковић, адвокат из ..., против тужене Специјалне болнице за рехабилитацију ... – ..., чији је пуномоћник Миле Ристић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 679/2022 од 07.06.2022. године, у седници одржаној 20.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 679/2022 од 07.06.2022. године и предмет **ВРАЋА** том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 205/19 од 24.11.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужили на име накнаде штете због неисплаћене накнаде за пасивну приправност за период од 01.01.2016. године до 31.10.2016. године, исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле на име главног дуга за износ преко досуђеног износа. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили надокнади трошкове поступка у износу од 229.400,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 679/2022 од 07.06.2022. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Бујановцу П1 205/2019 од 24.11.2021. године, у ставу првом изреке, као и одлуку о трошковима поступка садржану у ставу трећем изреке, тако што је одбио тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете због неисплаћене накнаде за пасивну приправност за период од 01.01.2016. године до 31.10.2016. године, исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове поступка у износу од 118.900,00 динара са законском затезном

каматом од дана извршности пресуде док је захтев преко наведеног а до првостепеном пресудом досуђеног износа од 229.400,00 динара са законском затезном каматом одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешено и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), па је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужила је као лекар специјалиста запослена код тужене од 2006. године, са још двоје лекара. Одлуком туженог о распореду и расподели радног времена од 11.03.2014. године, у тачки 2. став 2. тачка 1. прописано је да се рад лекара специјалиста обавља непрекидно са активним радом (дневна смена са почетком од 7.30 до 14.30, од понедељка до петка са радном суботом ради допуне радног времена) и пасивним дежурством једног лекара ван активног радног времена, пасивно дежурство је прековремени рад. Према изјави сведока ББ, запослене на радном месту медицинске сестре, чији је исказ првостепени суд прихватио на њему засновао одлуку, пасивно дежурство лекара специјалиста је било организовано тако да је након завршене дневне смене позиван од стране дежурне сестре онај лекар чији је пацијент затражио медицинску помоћ. Таква организација рада је промењена од августа 2017. године, јер од тада постоји распоред дежурства за лекаре. Према налазу и мишљењу судског вештака економско-финансијске струке, штета за неисплаћени рад у пасивној приправности тужиле у утуженом периоду износи 40.906,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиле усвојио применом одредбе члана 12. став 1. , 16. став 1. тачка 1. и члана 104. став 1. Закона о раду, те члана 40. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, закључивши да тужиле припада потраживана накнада у висини утврђеној вештачењем, будући да ју утврђено да је тужила била приправна у утуженом периоду.

Другостепени суд је преиначењем првостепене пресуде одбио тужбени захтев налазећи да тужиле не припада потраживана накнада с обзиром да је распоредом приправности, сачињеном по овлашћењу директора болнице од стране главног медицинског техничара, који распоред је садржан у списима предмета, у утуженом периоду дежурство било уведено само за једног лекара, те да тужила тим распоредом није била обухваћена. Како тужила према правилима о терету доказивања у смислу одредбе члана 231. став 1. и 2. ЗПП, није приложила односно предложила одговарајуће писане доказе – одлуку о увођењу и обиму приправности за спорни период на основу које би се

утврдила чињеница да је она у том периоду била приправна, то је њен тужбени захтев неоснован.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом тужиле указује да је другостепени суд, преиначењем првостепене пресуде, утврдио другачије чињенично стање од оног које је утврђено првостепеном пресудом. Таквим поступањем, другостепени суд је учинио битну повреду одредба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 394. став 1. тачка 1. и 383. став 3. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 383. став 3. ЗПП, прописано је да ако веће другостепеног суда нађе да је ради правилног утврђења чињеничног стања потребно да се пред другостепеним судом понове већ изведени докази или изведу докази чије извођење одбио првостепени суд, суд може да закаже расправу пред другостепеним судом. На основу одредбе члана 4. став 1. истог закона, суд одлучује о тужбеном захтеву по правилу на основу усменог, непосредног и јавног расправљања, ако овим законом није другачије прописано. Према одредби члана 394. став 1. тачка 1. ЗПП, другостепени суд ће пресудом да преиначи првостепену пресуду ако на основу расправе утврди другачије чињенично стање него оно што је у првостепеној пресуди.

У конкретном случају, другостепени суд је без отварања расправе утврдио другачије чињенично стање од оног које је већ утврђено у првостепеној пресуди тако што је другостепену пресуду засновао на одлуци о дежурству, односно распореду приправности за период од 01.12.2016. до 31.12.2016. године, која исправа није уврштена у чињеничну подлогу првостепене пресуде и утврдио да тужилца у спорном периоду није била приправна, супротно утврђењу првостепеног суда из исказа тзжиље и сведока.

С обзиром на то да другостепени суд није одржао расправу на којој би извео доказ увидом у наведену исправу у смислу одредбе члана 394. тачка 1. ЗПП, и тако утврдио другачије чињенично стање него оно што је у првостепеној пресуди, то се правилност примене материјалног права не може испитати.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка јер зависи од његовог исхода, у смислу одредбе члана 163. став 4. ЗПП.

У поновном поступку, другостепени суд ће отклонити битну повреду одредаба парничног поступка на коју је указано овим решењем, тако што ће ценити жалбене наводе тужиле и одлучити да ли је, ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања, потребно да се одржи расправа ради одлучивања о основаности изјављене жалбе.

На основу одредбе члана 415. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић